

Staten ved Lov at fremme en saadan Udvikling i Befolkningen, og maatte derfor protestere mod et Diktat til Oprettelse af Seksualklinikker.

I et af Mindretallet ud fra disse Betragtninger stillet *Ændringsforslag* om en ny Affattelse af Lovforslaget handlede §§ 1—3 om *Statstilskud* paa Finansloven til Fremme af Oprettelse og forsvarlig Drift af *Mødrehjælpsinstitutioner* med den *Opgave* at give svangre Kvinder, Barselkvinder og Kvinder med nyfødte Børn Vejledning og Bistand saavel af personlig som juridisk og økonomisk Art. Som Betingelse for Opnaaelse af Statstilskud krævedes Anerkendelse af Indenrigsministeren efter Indstilling af Sundhedsstyrelsen, og Anerkendelse kunde kun meddeles Institutioner, som enten blev drevet af Kommunen eller havde en Bestyrelse paa mindst 3 Medlemmer, hvoraf saa vidt muligt den ene skulde være Læge, den anden Sygeplejerske eller en i Barnepleje uddannet Person. Hjælpen foresloges ydet mod passende Betaling, dog gratis for ubemidlede Kvinder. — Statstilskuddet maatte ikke overstige Halvdelen af de med Institutionens *Drift* forbundne Udgifter (bortset fra Udgiften til Lokale). Til *Oprettelse* af en Mødrehjælpsinstitution, der forpligtede sig til at arbejde for den nys nævnte Opgave, skulde kunne ydes Tilskud med indtil Halvdelen af de med Lokalets Indretning og Anskaffelse af fornødent Inventar forbundne Udgifter.

§ 4 i Mindretallets Forslag indeholdt *Straffebestemmelser*, der i Stk. 1 for Kvindens Vedkommende satte Maksimum for Straffen, naar hun er vidende om, at Betingelserne for lovlig Svangerskabsafbrydelse *ikke* er til Stede, op til *Fængsel i 2 Aar* (som i Straffelovens § 242), og naar hun selv afbryder sit Svangerskab eller lader det afbryde af en uautoriseret Person (selv om Betingelserne for lovlig Svangerskabsafbrydelse er til Stede), op til *Hæfte i 6 Maaneder*. Forældelsesfristen for Paatale var ikke medtaget, heller ikke Tilføjelsen om Straffens Bortfald under formildende Omstændigheder. — De øvrige Bestemmelser i Mindretallets § 4, Stk. 2—4, stemte derimod med Ministerens og Flertallets Forslag (se Stk. 2—4 i foranstaaende Gengivelse af Lovens § 6).

Mindretallets § 5 (Forledning til Svangerskabsafbrydelse ved Trusler om økonomisk Tab eller Tilbud om økonomisk Fordel) var omtrent enslydende med Lovens § 7.

I § 6 fulgte saa Angivelsen af de Tilfælde, hvor Svangerskabsafbrydelse skulde kunne finde Sted paa medicinsk, etisk eller eugenisk Indikation (jfr. Lovens § 1, Punkt 1—3). Medens den eugeniske Indikation var formet som i Loven og den etiske havde væsentlig samme Indhold, men krævede Forbrydelsen konstateret ved Retskendelse, foreslog Mindretallet *den medicinske Indikation* affattet saaledes: »Naar